

Тафаккур ва иймон

10:28 / 27.03.2017 2571

Мен бир солиҳ кишининг «Худони тан олмаган олим тафаккурининг энг юқори нуқтаси мўмин киши тафаккурининг бошланиш даражасига тенг», деганини эшитган эдим. Бу гап мени анча ўйлантирди. Ростдан ҳам шундай экан...

Улкан илмий кашфиётлари билан оламни ларзага соглан забардаст, бироқ Аллоҳни тан олмаган олимлар ҳам бу борлик, коинот, улардаги мавжудотлар, борлиқдаги барча нарса-ҳодисалар бир-бирига узвий боғлиқлиги, оламдаги барча нарсалар жуда-жуда нозик ва дақиқ мутаносиблика экани ҳақида фикр ютигандаридан кейин: «Йўқ, барибир яратувчи бор», деган хулосага келишган. Демак, бу борлиқнинг Холики борлигини эътироф этиш энг ақлли, энг дунёқарашибенг кофир тафаккурининг чўққисидир. Энди, дала-даштда дехқончилик қилиб юрган ёки оддий бир чўпон мўмин-чи? У борлик, унинг Яратувчиси ҳақида нима дейди? Унинг жавоби ҳам ўзидек оддий: «Бу борлиқнинг Яратувчиси бор, У Аллоҳ, Унинг шериги йўқ», дейди. Бу фикр мўмин тафаккурининг бошланиш нуқтаси. У энг ақлли кофир одам каби нафақат Яратувчи борлигини эътироф этади, балки Унинг кимлигини ҳам билади. Демак, мўмин тафаккури — ақидасининг бошланиш нуқтаси кофир-мушрик тафаккурининг энг юқори чўққиси билан баробаргина эмас, ҳатто бир неча поғона юқори ҳам экан.

АБДУРАҲМОН